

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΖΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017. Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Λεοντίου μάρτυρος, Υπατίου, Θεοδούλου, Αιθερίου των μαρτύρων,
Λεοντίου οσίου Του Αρτέιου. Σύναξη των Απορειτών Πατέρων.

Έτος 10^ο Τεύχος 438

Η κλήση των αποστόλων (Αρχιμ. Ιωήλ Κωνσταντάρης)

Συγκινητική και αποκαλυπτική η περιγραφή της κλήσεως των πρώτων μαθητών. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος καταγράφει στο Ιερό κείμενο που θα ακουστεί την Κυριακή στη Θεία Λειτουργία, το πώς ο Κύριος, ενώ περπατούσε κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, συναντά και προσκαλεί κοντά του τους πρώτους μαθητές του. Τους Πέτρον και Ανδρέαν και τους υιούς Ζεβεδαίου, Ιάκωβον και Ιωάννην.

Ο Ιησούς ήδη ξεκίνησε το κοσμοσωτήριο έργο Του και περιοδεύει όλη την περιοχή της Γαλιλαίας, διδάσκοντας τη θεία του διδασκαλία στις συναγωγές. Στους χώρους αυτούς της προσευχής και της μελέτης του λόγου του Θεού, κηρύττει το χαρμόσυνο άγγελμα, ότι πλησίασε ο χρόνος της πνευματικής Βασιλείας η οποία θα έφερνε στους ανθρώπους την απολύτρωση και τη χαρά που διψά ο άνθρωπος. Και φυσικά μαζί με το ζωντανό του λόγο, θεράπευε κάθε είδος ασθένειας και αδιαθεσίας μεταξύ του λαού.

Πολλά θα μπορούσε κανείς να τονίσει στην όμορφη Ευαγγελική περικοπή, την οποία θα πρέπει να μελετήσουμε και να δούμε το βάθος και το ύψος της περιγραφής που παρουσιάζει.

Θα σταθούμε όμως μόνο σε μία φράση του Ματθαίου η οποία έχει να κάνει όχι μόνο με τους πρώτους μαθητές, αλλά και με τον κάθε ένα από εμάς. Και η χαρακτηριστική αυτή φράση είναι: «οι δε ευθέως αφέντες τα δίκτυα, ηκολούθησαν αυτό.» (Ματθ. Δ' 20) Δηλ. Αυτοί (ο Πέτρος και ο Ανδρέας), αμέσως άφησαν τα δίκτυα και τον ακολούθησαν. Όπως επίσης παρόμοια είναι και η φράση που αναφέρεται στους Ιάκωβο και Ιωάννη, «οι δε ευθέως αφέντες το πλοίο και τον πατέρα αυτών, ηκολούθησαν αυτό.» (Ματθ. Δ' 22) Δηλ. Αυτοί παρευθύς άφησαν το πλοίο και τον πατέρα τους και ακολούθησαν τον Ιησού. Δε γνωρίζω φίλοι μου αν μας έχει περάσει από το νου η σκέψη ότι παρόμοια πρόσκληση από τον Ιησού, έχουμε λάβει και εμείς οι ίδιοι. Μα θα πείτε. Όστε έχουμε κληθεί και εμείς να γίνουμε Απόστολοι; Όχι. Δεν πρόκειται περί αυτής της ειδικής κλίσεως την οποία έλαβαν οι ψαράδες της Γαλιλαίας. Αυτή είναι μοναδική κλήση, γι' αυτό και ο Απόστολος Παύλος γράφει στην Προς Εφεσ. επιστολή Β' 20: «εποικοδομηθέντες επί τω θεμελίω των αποστόλων και προφητών, όντος ακρογωνιαίου αυτού Ιησού Χριστού» δηλ. Έχετε οικοδομηθεί επάνω στο θεμέλιο, που είναι οι Απόστολοι και οι Προφήτες, ενώ ακρογωνιαίος λίθος είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Και γι' αυτόν ακόμα το λόγο, ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεώς μας ότι η Εκκλησία μας, εκτός των άλλων είναι και Αποστολική: «Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν».

Αλλά αν όπως είπαμε δεν έχουμε τη μοναδική και ανεπανάληπτη αυτή κλήση, έχουμε όμως δεχθεί την προσωπική μας κλήση ως ευεργεσία ουράνια με το Άγιο Βάπτισμα, το Άγιο Χρίσμα, τα Ιερά γενικώς μυστήρια της Εκκλησίας μας, όπου μέσω αυτής της χάριτος που μας παρέχουν, καλούμαστε να αγωνιστούμε ώστε να κρατήσουμε και να αυξήσουμε στη ζωή μας τις δωρεές του Θεού.

Κυριαρχεί η λανθασμένη αντίληψη ότι όλοι είμαστε παιδιά του Θεού. Και είναι λανθασμένη η αντίληψη αυτή, διότι όλοι οι άνθρωποι είναι δημιουργήματα και πλάσματα του Θεού. Παιδιά του Θεού είναι μόνο «όσοι έλαβον αυτόν και έδωκεν αυτοίς εξουσίαν τέκνα Θεού γενέσθαι τοις πιστεύουσιν εις το όνομα αυτού» (Ιωάν. Α' 12) Δηλ. Σε όσους τον δέχθηκαν, σ' αυτούς έδωσε δικαίωμα να γίνουν τέκνα του Θεού, σ' εκείνους δηλαδή, που πιστεύουν στο όνομά Του. Παιδιά του Θεού είναι μόνο όσοι έλαβαν το χάρισμα και απολαμβάνουν την υιοθεσία «...ίνα την υιοθεσίαν απολάβωμεν.» (Γαλ. Δ' 5).

Και αφού έτσι έχουν τα πράγματα, τίθεται σοβαρά τώρα το ερώτημα: Εμείς που ήδη έχουμε δεχθεί και έχουμε λάβει την πρόσκληση, το χάρισμα της υιοθεσίας και τις δωρεές του Παναγίου Πνεύματος, αφήνουμε όλα αυτά που είναι αντίθετα με τον Ιησού και το Πανάγιον θέλημά Του; Ή μήπως η καρδιά μας και ο νους μας είναι κολλημένα σε πρόσωπα και καταστάσεις που θλίζουν το Πνεύμα το Άγιον; Στην ύπαρξή μας, μορφώνουμε την προσωπικότητα του Κυρίου Ιησού με τον καθημερινό αγώνα εναντίον του ποικίλου κακού που μας

περιβάλει ή η θέλησή μας είναι τόσο εξασθενημένη, με αποτέλεσμα, ενώ γνωρίζουμε το ορθόν, όμως δεν προσπαθούμε να το εφαρμόσουμε;

Είμαστε έτοιμοι για την αγάπη και τη δόξα του Χριστού να αποκόψουμε οτιδήποτε κρατά την ψυχή μας από υψηλά πετάγματα; Ή αλλοίμονο, καταντούμε σαν τους αετούς που είναι κλεισμένοι μέσα στα κλουβιά... Η Ευαγγελική πάντως φράση «οι δε ευθέως αφέντες τα δίκτυα ηκολούθησαν αυτώ», θα πρέπει να μιλήσει στις καρδιές μας. Το μόνο βέβαιο είναι ότι σε καμία απολύτως των περιπτώσεων, δεν είναι δυνατόν να συνδυάσουμε όσα θέλουν να μας κρατήσουν και να μας απορροφήσουν, με όσα ζητά ο Ιησούς. Και κάτι ακόμα. Δεν θα υπάρξει ποτέ και πουθενά κοινωνική κατάσταση η οποία να μας εμποδίζει αντικειμενικά να ζήσουμε τη ζωή του Χριστού, αν εμείς πραγματικά θέλουμε και έχουμε την διάθεση να εφαρμόσουμε στη ζωή μας το πανάγιο και σωστικό Του θέλημά.

Επομένως δεν έχει και τόσο σημασία σε ποιο τόπο βρίσκεται κανείς, ούτε πάλι αν βρίσκεται μέσα στην οικογένεια ή στην ολοκληρωτική αφιέρωση. Σημασία έχει να συνειδητοποιήσουμε την ουράνια κλήση μας, και με πνεύμα ενθουσιασμού για την αλήθεια και ταπεινώσεως λόγω των αδυναμιών μας, να προοδεύουμε και να ολοκληρώνουμε την ευλογημένη μας αυτή κλήση, μέσω της μυστηριακής και αγωνιστικής ζωής. Αμήν.

Σύναξη των Αγιορειτών Πατέρων

Ο ΚΟΙΝΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥΣ.

Ο κοινός εορτασμός των αγίων του Αγίου Όρους αρχίζει με τη σύνθεση της ακολουθίας και του εγκωμίου τους από τον άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, που είναι και ο τελευταίος συναξαριογράφος... Ο άγιος Νικόδημος ξεκίνησε την εργασία του αυτή «προτροπή και αξιώσει της Ιεράς και κοινής Συνάξεως πάντων των Μοναστηριακών του Αγίου Όρους Πατέρων». Ακολουθία και εγκώμιο τυπώθηκαν στην Ερμούπολη της Σύρου το 1847 μ.Χ., «διά συνδρομής της Σεβάσμιας ομηγύρεως των εν Άθω Πατέρων», οι οποίοι προεγράφησαν για πεντακόσια περίπου αντίτυπα, και προς «κοινήν των Μοναχών, και πάντων των Ορθοδόξων Λαϊκών Χριστιανών ωφέλειαν». Ο ακριβής χρόνος της συγγραφής δεν είναι γνωστός.

Η πρώτη χρονολογημένη εικόνα της Συνάξεως των Αθωνιτών Πατέρων αγιογραφήθηκε το 1796 μ.Χ. και βρίσκεται στο αντιπροσωπείο της ιεράς μονής Κωνσταμονίτου στις Καρυές. Πιθανώς το 1796 μ.Χ. να γράφτηκε η ακολουθία

και μέχρι της εκδόσεως της να κυκλοφόρησε σε χειρόγραφο, όπως συνηθιζόταν. Περί το 1800 μ.Χ. αγιογραφήθηκε η εικόνα των Αγιορειτών Αγίων, που βρίσκεται στην αίθουσα των Συνάξεων της Ιεράς Κοινότητος, ενώ παλαιότερα βρισκόταν στο τέμπλο του ιερού ναού του Πρωτάτου Καρυών Αγίου Όρους. Ο άγιος Νικόδημος στο γλαφυρό του εγκώμιο προς τους οσίους αναφέρει τους λόγους που τον οδήγησαν στην «καινή και κοινή μνήμη πάντων των του Όρους αγίων Πατέρων».

Γιατί «κοινοί προστάται και ευεργέται όλου κοινώς του αγίου Όρους» φάνηκαν. Αυτοί οι οποίοι «έγιναν εις ημάς μυρίων αγαθών πρόξενοι» άξιο είναι να εορτάζονται μαζί. Παλαιά συνήθεια της Εκκλησίας ο κοινός εορτασμός αγίων, όπως των «εν Σινά και Ραϊθω αναίρεθέντων Οσίων», των «εν τω Σαββάτω της Τυρινης Οσίων Πατέρων», των «εν τη Λιβύη και Αιγύπτω και Θηβαϊδι ασκησάντων» και άλλων πολλών αγίων εόρτιες συνάξεις κατά χώρες, τόπους και μονές. Συνεχίζοντας ο άγιος Νικόδημος γράφει πως, με την κοινή πανήγυρη των Αγιορειτών Οσίων, «όσοι Πατέρες του Όρους, είτε από τους ονομαστούς, είτε από τους ανωνύμους, έμειναν έως τώρα ανεγκωμιάστοι, διότι δεν έχουσιν ιδίαν ασματικήν ακολουθίαν, διά της κοινής ταύτης ακολουθίας και εορτής, και αυτοί» καθίσταται δυνατόν πλέον να «τιμώνται και εορτάζονται». Ακόμη «ίνα μη ως αγάριστα τέκνα φανώμεν, μη τιμήσαντες κοινώς τους πνευματικούς ημών Πατέρας τούτους και διδασκάλους και ευεργέτας και οδηγούς, των οποίων και τα Μοναστήρια κατοικούμεν, και τας διδασκαλίας εντρυφώμεν, και τον άρτον αυτών τρώγομεν». Και ακόμη «ίνα η κοινή αύτη των αγίων Πατέρων εορτή, γένηται παρακίνησις προς μίμησιν της αρετής, και του ζήλου αυτών εις ημάς τους μοναχούς του νυν καιρού».

Η πλήρης ασματική ακολουθία των οσίων είναι γραμμένη με όλη τη χάρη και την αγάπη του θείου Νικόδημου. Ο μεγάλος του σεβασμός προς τους τιμωμένους αγίους τον κάνει εκστατικό, θαυμαστό και εμπνευσμένο συνθέτη. Στους κανόνες του Όρθρου αναφέρονται ονομαστικά οι άγιοι, αλλά λείπουν αρκετά ονόματα. Οι κόποι του αγίου Νικόδημου και το σκύψιμο του στις αρχαίες του Όρους βιβλιοθήκες δεν του έδωσαν όλα τα ακριβά μυστικά τους. Προσπάθεια συμπληρώσεως της ακολουθίας έκανε ο σύγχρονος και ήδη μακαριστός υμνογράφος μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, αλλά και από εδώ απουσιάζουν ονόματα αγίων, που η έρευνα στις ημέρες μας έφερε στο φως.

Η ακολουθία των οσίων ψάλλεται πανηγυρικά, με ιδιαίτερη λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια, τη Δεύτερη Κυριακή του Ματθαίου, μετά την Κυριακή των Αγίων Πάντων, σε όλες τις αγιορείτικες μονές και σκήτες και ιδιαίτερα στους προς τιμή των οσίων ναούς και το Πρωτάτο...

Η τιμή των Αγιορειτών Οσίων, παρότι επικεντρώνεται στον τόπο που έζησαν, δεν άργησε να λάβει και ευρύτερες διαστάσεις. Έτσι τιμώνται κι εορτάζονται στις γενέτειρες τους και στις περιοχές που έδρασαν ή που κατέχουν εικόνες και τίμια λείψανα τους...